

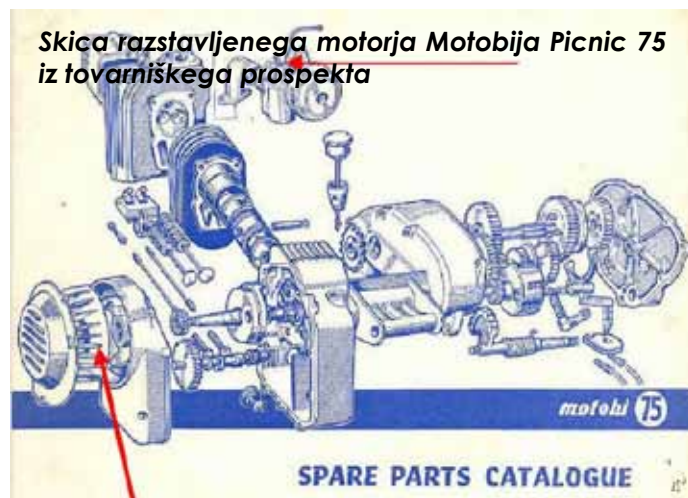

Obnova motocikla Motobi Picnic 75

Avtor: Samo Celan

Kot ljubitelj starodobnikov, še posebej modelov, ki so redki in nenavadni, sem leta 2007 na sejmu v Imoli naletel na tak poseben in nevsakdanji skuter. Bil je v dokaj dobrem stanju, predvsem pa je bil kompleten. Takoj mi je bil všeč, zato sem se odločil, da ga kupim in restavriram. To je bil skuter Motobi Picnic 75, ki je bil javnosti predstavljen konec leta 1959.

Že takrat je bil posebej v razredu skuterjev, saj je imel šestnajst colska kolesa, okvir iz prešane pločevine ter veliko nenavadnih tehničnih rešitev. Mogoče najbolj nenavaden je motor tega skuterja, ki "objema" zadnje kolo. Na desni strani ima nazaj obrnjen prisilno hlajen cilindar, na levi strani sklopko, menjalnik in prenos moči z verigo na zadnje kolo. Za nameček je motor tega skuterja štiri takten, kar ga naredi še toliko bolj zanimivega.

Preden sem se lotil restavriranja, sem poiskal literaturo in informacije o tem skuterju. Nekaj sem našel preko spleta, več člankov pa je bilo tudi objavljenih v italijanskih specializiranih revijah. Iz te literature sem

razbral, da je na mojem skuterju montiran enojni sedež večjega brata Picnic 125 namesto dveh enojnih sedežev. Ker pa je bilo mogoče ob doplačilu že tovarniško dobiti enojni sedež za Picnic 75, sem se odločil, da ga ohranim v taki obliki, kot sem ga kupil. Ko sem ga razstavil praktično do zadnjega vijaka, sem sproti sestavljal spisek stvari, ki jih je bilo potrebno menjati oziroma kupiti na naslednjih sejmih.

Vse pločevinaste dele, ki so bili barvani, sem dal najprej na peskanje in jih tako pripravil za barvanje.

Barvno kombinacijo sem pustil enako, spremenil sem le položaj bele črte na zadnjem delu, ki je povzeta po modelu iz leta 1962 in mi je bila bolj všeč. Idejo za to sem dobil iz tovarniškega prospekta za modelno leto 1962, ki sem ga zasledil na spletu.

Istočasno kot so se barvali pločevinasti deli, sem očistil in pripravil za ponovno vgradnjo ostale sklope skuterja. Večina delov je bila na srečo dobro ohranjenih, kar mi je zelo olajšalo delo.

Po končanem barvanju s črto v vdolbini

Tako sem tudi dal na novo pocinkat ali kromat vse dele, ki so že bili tudi v osnovi galvanjsko zaščiteni. Veliko majhnih delov, kakor tudi vijaki so tako dobili nov sijaj. Pesti koles, ki sta aluminijasti, sem dal polirat do visokega sijaja.

Majhni deli po cinkanju – pripravljene za vgradnjo

V naslednjem letu sem na sejmih v Italiji kupil nove luči, nove pletenice za prestave, sklopko, sprednjo zavoro ter plin. Prav tako sem kupil nove obroče koles ter nove napere. Poleg tega pa še komplet tesnil za motor ter nalepke.

Pri motorju mi je prijazno priskočil na pomoč gospod Marjan Eberl, dober prijatelj in velik strokovnjak. On je poskrbel za dobro kondicijo in pa predvsem za lep izgled motorja mojega Motobija Picnic 75. Motor je delno razstavil, menjal tesnila, ki jih je bilo potrebno menjati ter predvsem optično dodelal blok motorja, ki po njegovem posegu izgleda kot nov, za kar sem mu zelo hvaležen.

Ko je bila večina delov že pripravljenih, sem počasi začel sestavljati posamezne dele v celoto. Vnaprej sem si pripravil posamezne sklope motorja ter vijake,

Končno spet na kolesih – začetek 2010

potrebne za montažo le-teh.

Z delom nisem hitel, delal sem za sprostitev, ko sem imel čas, kar je bilo predvsem med vikendi pozimi konec 2009.

Počasi je moj Motobi Picnic 75 spet dobival svojo obliko in prišlo je leto 2010, ko sem ga postavil na kolesa.

Delo sem nadaljeval z namestitvijo pletenic zavor, sklopke in plina. Prav tako sem namestil vso električno inštalacijo in luči ter stikala.

Električna napeljava in luči na svojem mestu – začetek 2010

Motor z nameščenim okrasnim pokrovom je eden izmed najbolj markantnih delov na skuterju Motobi Picnic 75

Motobi Picnic 75 na razstavnem prostoru AMK Classic – september 2010

Spomladi 2010 je bil moj Motobi Picnic pripravljen za vožnjo in kolikor mi je doslej znano, je moj Motobi Picnic 75 tudi edini skuter tega tipa v Sloveniji.

Z njim sem sodeloval na razstavi vozil AMK Classic SVS na Gospodarskem razstavišču septembra 2010, kjer je s svojim izgledom požel veliko zanimanja. Zelo sem zadovoljen, da sta bila moj trud in delo opažena in všeč še več ljudem, občutkov ob vožnji pa se žal ne da deliti.